

stemmelse, maae være smaaastkede (navnlig Nalevaaddene), ogsaa til at opfange den Yngel af andre Fiskearter (saa som Ghynderen), der ellers ikke kan tages med de Garn, som ere bundne til at fange den brugelige Fisk af denne Slags. Commissionen kommer derfor med nødvendig Conseqvents formeentlig til, at Loven tillige bør indstrænke Brugen af de smaaastkede Garn til den Tid, da de virkelig kun benyttes i det Diemed at fange den voksne Fisk af den for disse bestemte Art, og at de til Aarets øvrige Tider bør være forbudte, og Commissionen har ingensomhelst Betænkelighed ved at foreslaae dette, da den ogsaa ved nærmere Samtale med de Fiskere, der forlangte Frihed for Fiskeriet med Garn af lovbestemt Maaestørrelse, bragte i Erfaring, at en saa ubunden Frihed, som der laa i deres Ord, ingenlunde af dem derved var tilsiget, navnlig at de for Exempel ingenlunde meente, at det skulde være tilladt at bruge deres Nalevaad for dermed at fange Ghyndere, men at de meget mere bestemt vilde have saadan Brug forbudt, og at de ved deres Øtringer kun vilde antyde, at de i det Hele ønskede noget længere Fiskeetid for Brugen af de forskjellige Garn, disse dog alene benyttede i deres rette Diemed. Gjennem saadanne Betragtninger kom Commissionen efterhaanden til den Overbeviisning, at den lettest og bedst vilde kunne fuldføre det den paalagte Arbejde, naar den lagde Loven af 1857 med de sig dertil sluttende senere Bestemmelser til Grund derved; ikke blot vilde derved Continuiteten i Lovgivning, hvad ei synes uvigtigt, tydeligt træde frem, men man vilde formeentlig tillige kunne spare sig og Andre meget unødigt Arbejde, da man jo kunde henholde sig til den gjældende Lovgivning og dens Motivering, forsaavidt ingen Forandring i den (og det vilde blive meget Betydeligt) blev foreslaaet, og man kun behøvede noget noiere at begrunde de Ændringer, man vilde tillade sig at indstille.

Begrundelsen af disse vil formeentlig lettest lade sig indordne under Lovens forskjellige Affnit, hvortil de nærmest høre, og Commissionen skal derfor, efter de anførte Bemærkninger, nærmere gaae over til i det Specielle at motivere det Forslag til Lov om Limfjordsfiskeriet, som vi i høslagte Bilag have tilladt os at fremsætte.

Det vil heraf sees, at Commissionen har fundet Anledning til, som steet i Lov af 1857, ogsaa at dele sit Forslag først i et Affnit utbeholdende nogle for alle Fiskerier i Fjorden gjældende almindelige Bestemmelser og derefter under forskjellige Dele nærmere omhandle hvert Sovedfiskeri for sig, og have vi ogsaa troet, her i det Hele rettest at burde følge den ved Lov af 1857 givne Ordning, uagtet der, hvis man, som oprindelig Tilfældet, nu først vilde behandle Sovedfiskeriet her i Fjorden, da ubetinget maatte sætte Silbefiskeriet som Nr. 3 og som Nr. 1 opstille Nale- og som Nr. 2 Ghynder-Fiskeriet.

Med Hensyn til Affnit A. Almindelige Bestemmelser have vi følgende Bemærkninger at gjøre.

ad §§ 1 og 2.

Forstjellen mellem disse Paragrapher og de tilsvarende i Lov af 1857 berøer kun paa en forandret Redaction; vi maae aldeles henstille, hvorvidt vor maatte befindes heldigst.

ad § 3.

Vi have troet det rigtigst, af vor § 3 at udelade Slutningen af § 3 i Lov af 1857 fra „Som Folge heraf etc.“ da den synes os overflødig og snarere er vildeledende end veiledende, efter som en Maske, bunden over vedkommende Skjelde, selvsølgelig paa Grund af Knuderne stedse vil blive noget mindre end Loven foreskriver.

ad § 4.

Her have vi til den tilsvarende Paragraph i Lov af 1857 formeent at burde foie en Bestemmelse om, paa hvilken Maade et Garns Aalenmaal efter Loven skal bestemmes; den er nærmest optagen efter Lov af 1861 § 7 in fine, men synes retteligt at høre under dette Affnit.

ad § 5.

Commissionen har anseet det for en Selvsølge, at Seiladsen paa Fjorden hverken ved Dag eller Nat maa hæmmes af Fiskeriet; en Bestemmelse i saa Henseende med Hensyn til Fiskeri med løst eller bevægeligt Redsel have vi anseet for ufornøden, da dette Fiskeri ved forsvaerlig Brug ikke vil kunne være til videre